

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.22.635/2017/7.

A tanács tagjai:

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke

Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

Dr. Varga Edit bíró

A felperes:

felperes neve(felperes címe)

A felperes képviselője:

Mészáros Ügyvédi Iroda (fél címe)

Az alperes:

felperes nevené (felperes címe)

Az alperes képviselője:

Megyesi és Pápai Ügyvédi Iroda (fél címe 1)

A per tárgya:

Gyermektartásdíj megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Alperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tiszaújvárosi Járásbíróság 3.P.20.496/2014/154.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Miskolci Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pf.21.103/2017/4.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek házastársak voltak, az **I. Cs.** utónevű gyermekük 1997. szeptember 3. napján született. A házasságuk felbontása iránt indított perben 2005. október 20. napján kötött egyezségben a gyermeket az alperesnél helyezték el, szabályozták a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét, valamint a felperes és a gyermek folyamatos és időszakos kapcsolattartását.
- [2] Az egyezség szerinti kapcsolattartás nem valósult meg annak ellenére, hogy a felperes többször kérte a végrehajtást és a gyámhatóság az alperest rendszeresen pénzbírsággal sújtotta. A felperes egy alkalommal a Családsegítő Szolgálat hivatalos helyiségében, majd néhányszor az általános iskolában, illetve a napköziben tudott találkozni a gyermekkel.

- [3] A felperes a sikertelen kapcsolattartási kísérletek után 2011. évtől kezdődően nem kereste a gyermeket. Az alperes nem tájékoztatta a felperest a gyermek iskola és lakóhely változtatásáról, tanulmányi eredményéről.
- [4] A felperes önként nem; csak végrehajtási eljárás, illetve tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége miatt indult büntetőeljárás eredményeként teljesítette a gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét. Az elsőfokú ítélet meghozatalának időpontjában 410.000 forint összegű hátraléka halmozódott fel.
- [5] A felperes 2015. szeptember 8. napján a gyermeket az iskolája előtt megvárta, beszélni szeretett volna vele, de ezt a gyermek elutasította. 2016. március 29. napján az alperes jogi képviselője a felperes ügyvédjének írt levélben közölte, hogy a gyermek szeretné a felperessel felvenni a kapcsolatot. A felperes személyesen válaszolt az alperes jogi képviselőjének, hogy nem zárkózik el a kapcsolatfelvételtől.
- [6] A gyermek 2016 júniusában fejezte be középiskolai tanulmányait, a 2016. augusztus 25. napján írt és a jogi képviselő útján küldött levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy felvették a E. Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának jogász szakára, nappali tagozatos, költségtérítéssel képzésre. 2016 szeptemberében beiratkozott az egyetemre, de tényleges tanulmányait nem kezdte meg, passzív hallgatói jogviszonyba került. A következő két félévben a diplomához is szükséges nyelvvizsga megszerzése érdekében nyelvtanfolyamra járt.
- [7] A gyermek 2016 októberében telefonos üzenetet küldött a felperesnek, amelyben azt kérte, hogy tartsák be a fokozatosságot és sms-t írjon neki. A felperes így jelezte a gyermeknek a találkozási szándékát, és érdeklődött arról, hogy érzi magát az egyetemen. 2016. november 16-án azt az üzenetet küldte a gyermek, hogy nyelvvizsgára készül, de a felperes ezzel kapcsolatos további kérdéseire nem válaszolt. A gyermek 2017. január 3. és január 4. napján küldött újabb szöveges üzenetet, amelyben azt írta a felperesnek, hogy csalódást okozott számára és nem érzi az őszinte érdeklődést. Ezt követően a felperes és a gyermek között nem volt kapcsolat.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes módosított keresetében azt kérte, hogy a bíróság a gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét 2015. október hónaptól kezdődően szüntesse meg, mert a gyermek a kapcsolattartás hiánya miatt a tartásra érdemtelen és ténylegesen nem folytat nappali tagozatos egyetemi tanulmányokat.
- [9] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Az érdemtelenséget vitatta, mert a gyermek a felperes felróható magatartása miatt távolodott el tőle, de felvette vele a kapcsolatot. Tanulmányait pedig folytatja: az egyetemre beiratkozott és nyelvtanfolyamon vesz részt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét 2016. július 1. napjától kezdődően megszüntette, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A keresetet a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:214. §, a 4:219. §, a 4:220. § (1) és (2) bekezdése, valamint a tanulmányait folytató nagykorú gyermek tartásáról szóló XXIX. számú Polgári Elvi Döntés (a továbbiakban: PED) alapján bírálta el.
- [11] A gyermek középiskolai tanulmányainak 2016. július hónapban történt befejezésétől kezdődően vizsgálta, hogy folytat-e életpályára előkészítő szakképzettség megszerzéséhez szükséges tanulmányokat, illetve érdemtelen-e a tartásra. Megállapította, hogy a gyermek ugyan 2016 szeptemberében beiratkozott az E. Jogi Karára, ugyanakkor jogviszonya passzív volt, ami azt jelenti, hogy ténylegesen nem folytatott tanulmányokat az egyetemen. A nyelvtanfolyamon való részvétel nem minősül olyan rászorultságot eredményező szükséges tanulmánynak, ami a

gyermektartásdíj fizetési kötelezettséget megalapozná. Elvárható volt a gyermektől, hogy a nyelvtanulás mellett önálló megélhetése érdekében kereső tevékenységet is folytasson.

- [12] A PED-re hivatkozással kifejtette: a nagykorú gyermektől fokozottabban elvárható, hogy a tartásdíjat fizető szülővel szemben ne csak követelést támasszon, hanem a tartás alapjául szolgáló családi kapcsolatnak megfelelő magatartást tanúsítson. A kapcsolatfelvétel elől történő folyamatos elzárkózás elmarasztalható, mert ezzel a gyermek nem teljesíti a szülők tiszteletét előíró erkölcsi követelményt. A gyermek édesapjától való eltávolodása kiskorúságának időszakára vezethető vissza és egy olyan folyamat eredménye, amelyet döntően a felek házassági bontópere és a felperes kapcsolattartásának ellehetetlenítése okozott. Ugyanakkor a nagykorú gyermek már belátási képessége birtokában van, magatartásának helyes vagy helytelen voltát és annak következményeit kellően tudja értékelni. Nagykorúságának elérése óta elegendő idő állt rendelkezésére ahhoz, hogy a korábbi elutasító magatartásán változtasson és keresse a felperessel az őszinte kapcsolatot, erre azonban nem került sor. A felperes a gyermek távolságtartó magatartása ellenére nagykorúvá válását követően is több alkalommal megkísérelte a kapcsolatfelvételt. A gyermek ezt folyamatosan elutasította, ezért a tartásra érdemtelen.
- [13] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. Egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal az okfejtésével, hogy a gyermek nem folytat olyan tanulmányokat, amelyek megalapozzák a felperes tartásdíj fizetési kötelezettségét. A Ptk. 4:220. § (2) bekezdése felsorolja, hogy milyen tanulmányok folytatása minősül nagykorú gyermek esetében a tartásra jogosultságot megalapozó tanulmánynak. A nyelvtanfolyamon és a másodfokú eljárásban hivatkozott gépjárművezetői tanfolyamon való részvétel annak ellenére nem illeszthető ezen tanulmányok körébe, hogy a bírói gyakorlat az egyetemi előkészítő tanfolyamot is ilyen tanulmánynak minősíti. A gyermeket ugyanis felvették az egyetemre, ott azonban ténylegesen nem kezdte el a tanulmányait. Önmagában azért, mert a diploma megszerzéséhez szükség van nyelvvizsgára, a nyelvtanulás nem minősül olyan nappali tagozatos képzésnek, amely a tartásdíj iránti igényt megalapozza.
- [14] A másodfokú bíróság elfogadta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját a gyermek a tartásra érdemteleniségét illetően is. Az elsőfokú bíróság indokolását azzal egészítette ki, hogy a nagykorúság elérését követően is életszerű és elvárható, hogy szülő is megpróbálja felvenni a kapcsolatot a már nagykorú gyermekkel, ennek során kölcsönös együttműködés várható el a különélő szülő és a gyermek részéről.
- [15] A házassági bontóper tartama alatt a gyermek hét; a kapcsolattartást szabályozó egyezség megkötésekor pedig nyolc éves volt. Ezt követően egyetlen alkalommal sem valósult meg a kapcsolattartás az egyezségnek megfelelően, pedig a felperes annak végrehajtását 2011-ig számos alkalommal kérte, és folyamatosan kísérletet tett a gyermekkel való találkozásra. Mintegy öt év eredménytelen küzdelem után, a gyermek 13 éves korának betöltése után már nem kezdeményezte tovább a kapcsolattartás végrehajtását. A gyermek kiskorúsága idején tanúsított ezen felperesi magatartás nem alapozhatja meg a nagykorúvá vált gyermek elzárkózását.
- [16] Annak ellenére, hogy a gyermek nagykorúvá válását követően néhány alkalommal telefonos üzenetet váltottak, a gyermek hozzáállása miatt nincs esély a felperes és a gyermek közötti közvetlen kapcsolat kialakulására, a személyesen találkozásra. A nagykorú gyermek nem teljesítette a tőle minimálisan elvárható kapcsolattartásra vonatkozó kötelezettségét, ezért a tartásra érdemtelen.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [17] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. A jogerős ítélet jogszabálysértő voltát a Ptk. 4:220. § (1) és (4) bekezdésének megsértésére alapította.

- [18] Állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az egyenlő elbánás elvét, mert a birtokvédelem tárgyában hozott jegyzői határozat megváltoztatása iránti keresetlevelét az elsőfokú bíróság hiánypótlásra adta vissza azzal, hogy aláírását két tanúval hitelesítse; míg a felperes jelen perben előterjesztett keresetlevelét tanúk aláírása nélkül is elfogadta. A jogerős ítélet nem tartalmazza az alperesi képviselő másodfokú tárgyaláson tett érdemi felszólalását.
- [19] Az elsőfokú bíróság tévesen utasította el a mindkét fél által előterjesztett, a telefonszolgáltató megkeresésére irányuló bizonyítási indítványt, és hátrányba került az alperes azért is, mert az elsőfokú bíróság nem teljesítette a tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát. Sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárásban az utolsó tárgyaláson, ismertetésük nélkül kaptak hangsúlyt a gyámhivatali iratok.
- [20] Tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor nem értékelte azokat a bizonyítékokat, amelyek alátámasztották azt az állítását, hogy a felperes magatartása váltotta ki a gyermek elzárkózását. A felperes volt az, aki a gyermek érdekeit elhanyagoló, azokkal szemben álló magatartást tanúsított, ez váltotta ki a felnövekvő gyermekben a megromlott viszonynak megfelelő ridegség, ellenérzés, sőt ellenséges beállítottság kialakulását.
- [21] Az alperes tagadásával szemben a felperes nem bizonyította a 2014. április 16-i névnap i üdvözlét gyermek részére történő elküldését és nem bizonyított azt sem, hogy 2015. szeptember 8-án az iskola előtt várta a gyermeket, aki visszautasította a vele való beszélgetést.
- [22] A jogerős ítélet társadalmi üzenete a vétlen gyermek büntetése a felperes által elmulasztott kötelezettségekért. A Ptk. 220. § (4) bekezdésében megfogalmazott kimentési ok, a „kellő indok” vizsgálatánál a különélő szülő szülői magatartását, felelősségét kell mérlegelni. A felperes részéről kirívóan közömbös magatartásnak minősül, hogy a gyermek iskolájában nem érdeklődött a gyermek után, a tárgyaláson átadott érettségi bizonyítványt meg sem nézte.
- [23] A kapcsolattartás hiányának társadalmi megítélése szempontjából értékelni kell azt is, hogy a felperes szabálytalan gázvételezés miatti közveszély okozás elkövetéséért büntető ítélet hatálya alatt áll, és jelenleg is büntető eljárás folyik ellene egyedi azonosító jel meghamisítása miatt. Jelentősége van annak is, hogy a felperes nem csak az alperest, hanem közvetve a gyermeket is évek óta eljárásokkal terheli: három alkalommal indított gyermektartásdíj leszállítása iránti pert és eljárást kezdeményezett az alperessel és a gyermekkel szemben lakcímük érvénytelenítése érdekében.
- [24] A felperes 2016. április 26. napján terjesztette elő a gyermek érdemteleniségére alapított keresetmódosítását. A gyermek ezt megelőzően, 2016. március 29. napján már felvette a kapcsolatot a felperessel; az előzmények ismeretében indokolt volt, hogy ez a kapcsolatfelvétel a jogi képviselőkön keresztül történt. Különös súllyal kell értékelni, hogy a felperes a gyermek nagykorúságának betöltése után rövid idővel már megindította a pert, így esély sem mutatkozott a normalizált kapcsolat kialakítására.
- [25] Azért is jogszabálysértő a jogerős ítélet, mert a Ptk. 4:220. § (2) bekezdés szerint nem érinti a tanulmányok folyamatosságát az a megszakítás, amely a jogosultnak nem róható fel. A gyermek azért nem kezdte meg tanulmányait, mert a félévente 300.000 forint összegű tandíj kifizetése az alperes számára erőn felüli megterhelést jelentett volna. Ez pedig nem róható fel a gyermeknek.
- [26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Az eljáró bíróságok nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a jogerős ítélet megalapozottságát érdemben befolyásolná, a bizonyítási eljárást az eljárási szabályoknak megfelelően lefolytatták, az ítéletben indokolták, hogy egyes bizonyítási indítványokat miért mellőztek. Az alperes a felülvizsgálati kérelemben a bizonyítékok felülmérlegelését kísérli meg.
- [27] A gyermek nagykorúvá válása után családi és utónevét felperes neve Cs.ról Sz. Cs. Cs.ra változtatta, vagyis saját döntése alapján nevének minden olyan részlete megváltozott, ami a felperessel való rokoni kapcsolatára utal. Ebből csak azt a következtetést lehet levonni, hogy a felperessel a jövőben sem kíván semmilyen kapcsolatot tartani.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [28] A Kúria a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem korlátai között vizsgálta.
- [29] Az alperes felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabályok megjelölése nélkül eljárásjogi; valamint a Ptk. 4:220. § (1) és (4) bekezdésének, mint anyagi jogi jogszabálynak a megsértésére hivatkozott.
- [30] Az 1/2016.(II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontja szerint, ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja; vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének tehát valamennyi, a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára történő hivatkozása esetében konkrétan meg kell jelölnie az álláspontja szerint megsértett jogszabályhelyet, szövegesen elő kell adnia a jogszabálysértést és a jogszabálysértésre történő hivatkozás indokait. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatóak, amelyek esetében a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (BH 2015.307.).
- [31] A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírálata. A felülvizsgálati kérelem – mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó rendkívüli jogorvoslati eszköz – jogi jelentősége egyebek között abban jelölhető meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül. Ennek következtében eljárása során csak azon jogszabálysértés, vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja, amelyeket a fél felülvizsgálati kérelmében megjelölt (PK vélemény 4. pont).
- [32] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a megsértett konkrét jogszabály megjelölése nélkül állította az egyenlő bánásmód elvének megsértését, a bizonyítási eljárás jogszabálysértő lefolytatását és a bizonyítékok téves mérlegelését. A felülvizsgálati kérelem ebben a részében nem felel meg a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, ezért a Kúria érdemben nem vizsgálta.
- [33] A régi Pp. 275.§ (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. Ezen jogszabályi rendelkezésekből következően a Kúria kizárólag az első- és másodfokú eljárásban is rendelkezésre álló bizonyítékokat veheti figyelembe. Döntése során ezért nem mérlegelhette a gyermek névváltoztatására vonatkozó felülvizsgálati ellenkérelemben tett felperesi előadást.
- [34] Az érdemben elbírálható felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.
- [35] A Ptk. rendszerében a családjogi tartás általános szabályait a rokонтartás közös szabályai (XX. fejezet) rendezik, a továbbtanuló nagykorú gyermek tartására vonatkozó különös szabályokat pedig a XXII. fejezet tartalmazza. A Ptk. 4:219. §-a előírja, hogy a nagykorú gyermek tartására a rokонтartás közös szabályait és a kiskorú gyermek tartására vonatkozó rendelkezéseket a XXII. fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- [36] Ennek megfelelően a továbbtanuló gyermek tartásra jogosultságának törvényi feltételei az általános és a különös szabályok alapján az alábbiak:
1. az életpályára való indokolt és folyamatos felkészülés miatt a tartásra rászorul [Ptk. 4:220. § (1)-(2) bekezdés];
 2. a tartásra nem érdemtelen [Ptk. 4:194. § (2) bekezdés, 4:220. § (3) bekezdés a) pont, (4) bekezdés] és tanulmányi kötelezettségét rendszeresen teljesíti (4:220.§ (3) bekezdés b) pont);
 3. nincs tartásra képes házastársa, volt házastársa és élettársa [Ptk. 4:194. § (1) bekezdés];
 4. a tartásra kötelezett szülő teljesítőképessége: a jogosult tartása a szülő saját szükséges tartását vagy kiskorú gyermekének tartását ne veszélyeztesse [Ptk. 4:220. § (3) bekezdés c) pont].
- [37] A tartásra érdemteleniséget eredményező magatartás általános törvényi definícióját a Ptk. 4:194. § (2) bekezdése tartalmazza. A továbbtanuló nagykorú gyermek esetében a Ptk. 4:220. § (4)

bekezdése speciális érdemteleniségre alapot adó magatartást is meghatároz: a nagykorú gyermek érdemtelen a tartásra akkor is, ha a tartásra kötelezettel kellő indok nélkül nem tart kapcsolatot.

[38] Az 1/2014. PJE határozat V.1.b) pontjában foglaltak szerint a Kúria Polgári Kollégiuma az új Ptk. alapján elbírálandó ügyekben nem tartotta irányadónak a tanulmányait folytató nagykorú gyermek tartásáról szóló XXIX. Polgári Elvi Döntést, mert az iránymutatás tartalmilag beépült az új Ptk.-ba. A beépültnek tekintett iránymutatásokkal kapcsolatban a jogegységi tanács hangsúlyozta, hogy ezen iránymutatások indokolásában foglalt – az új Ptk. szabályai szellemével nem ellentétes – jogi okfejtések, érvek, elvi megállapítások a továbbiakban is figyelembe vehetőek, idézhetőek, hiszen azok sok esetben a normaszöveget magyarázzák, kiegészítik, a rendelkezés tartalmát részletesen kibontják. Az új Ptk. normaszövegének értelmezésében, a jogi érvelés alátámasztásában ezek tehát felhasználhatóak. Változatlanul irányadó így az a következetes gyakorlat, miszerint a nagykorú gyermek rendelkezik olyan belátási képességgel, amelynek birtokában fel kell ismernie, hogy a róla nagykorúsága idején vagyoni szempontból gondoskodó felpereshez közeli kapcsolat fűzi, annál is inkább, mert tartás iránti igénye ezen alapul (EBH 2007.1609.).

[39] Az eljáró bíróságok a feleket terhelő bizonyítási kötelezettség szabályai alapján helytállóan indultak ki abból, hogy az érdemteleniséget megalapozó magatartás bizonyítása a felperes kötelezettsége, míg az alperest annak bizonyítása terheli, hogy e magatartást a tartásra kötelezett felróható magatartása váltotta ki. Helyesen hangsúlyozták, hogy az érdemteleniség vizsgálata kizárólag a gyermeknek a nagykorúsága elérésétől tanúsított magatartására terjedhet ki, a bíróságnak azonban fel kell tárnia azokat a körülményeket, amelyek a szülő és a gyermek kapcsolatának megromlásához vezettek. A tartásra kötelezett felróható közrehatásának megállapítása kizárja a jogosult tartásra érdemteleniségének megállapítását.

A felperes az érdemteleniséget arra alapította, hogy a gyermek alapos indok nélkül elzárkózik a kapcsolattartástól.

[40] Kétségtelen, hogy a felperes és a gyermek közötti kapcsolat megromlása a szülők közötti viták miatt már a gyermek kiskorúsága idején – nyolc éves korától – megkezdődött. Ebben a folyamatban mindkét szülő közrehatott; a felperes az alperes és a gyermek elköltözését eredményező indulatos magatartásával, az alperes pedig azzal, hogy megghiúsította a nála elhelyezett gyermek érzelmi, erkölcsi fejlődését biztosító megfelelő apa-gyermek kapcsolat fenntartását. A gyermek fokozatosan eltávolodott a felperestől, a kapcsolat 2011. évtől kezdődően gyakorlatilag megszűnt közöttük. Ez azonban nem róható fel a felperesnek, mert öt éven keresztül minden tőle elvárhatót megtett a gyermekkel való találkozás érdekében, azt azonban az alperes megakadályozta. A felperes a gyermek nagykorúságának elérése után is kezdeményezte a személyes találkozást, amelyet a gyermek elhárított. Kapcsolatuk a jogi képviselőkön keresztül megküldött levelek mellett néhány formális tartalmú telefonos üzenetre korlátozódott, 2017. január hónaptól kezdődően pedig a kapcsolattartásnak ez a formája is teljes mértékben megszűnt.

[41] A Kúria hangsúlyozza, hogy az általános erkölcsi felfogással összhangban a gyermek tiszteletteljes magatartást köteles tanúsítani szülője iránt, továbbá elvárható tőle az alkalmazkodás még akkor is, ha a felperessel megromlott viszonyukat illetően édesanyjával ért egyet. Az általános társadalmi értékrenddel alapvetően ellentétes, hogy a gyermek és a szülő között az egyedüli kapocs a gyermeket gondozó szülő és a gyermek részéről a közeli hozzátartozói kapcsolatra figyelemmel elvárt és feltétel nélkülinek tekintett, a felsőfokú tanulmányok befejezéséig havonta fizetett tartásdíj.

[42] Az eljáró bíróságok helyes okfejtésének megfelelően a közfelfogást sérti, társadalmilag elítélendő az a magatartás, hogy a gyermek természetbeni ellátását biztosító szülő, illetőleg a nagykorú gyermek tartási igényt érvényesít azzal a szülőjével szemben, akitől a belátási képességgel rendelkező, a tartásra rászorult helyzetével tisztában lévő gyermek a kapcsolattartás minden formájától mereven elzárkózik.

- [43] A bírói gyakorlat következetes abban, hogy ez a magatartás kimeríti az érdemtelenséget, amelynek jogkövetkezményeként a szülő nem köteles a nagykorú, továbbtanuló gyermek tartására (Kúria Pfv.II.21.954/2017/7., Pfv.II.20.236/2015/7., Pfv.II.22.016/2015/3.).
- [44] A Kúria maradéktalanul egyetért az eljárt bíróságoknak azzal az álláspontjával is, hogy a nyelvtanfolyam és a gépjárművezetői tanfolyam végzése nem minősül olyan tanulmánynak, amelyek folytatása a nagykorú gyermek tartásra jogosultságát megalapozza. Ezekre a helyes indokokra a Kúria – azok megismétlése nélkül – a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 254. § (3) bekezdése alapján csak visszautal. Nem fogadható el az a felülvizsgálati érvelés sem, hogy a tanulmányok megszakítása nem róható fel a gyermeknek, mert egyetemi tanulmányait ténylegesen a tandíj magas összege miatt nem tudta elkezdni. Ez a hivatkozás csak akkor lenne alapos, ha a gyermek két passzív félév után állami támogatásos rendszerben folytatta volna a tanulmányait.. Az adott esetben ez azonban fel sem merült: a gyermek a passzív félévek elteltével önköltséges formában kezdte meg tanulmányait, ezért a tandíj költségei ugyanúgy jelentkeznek.
- [45] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a régi Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [46] A Kúria az ítéletét a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.
- [47] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viseli az általa lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket, és köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült ügyvédi képviselettel kapcsolatos költségét, amelynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, valamint az (5) és (6) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányos összegben állapított meg.

Budapest, 2018. október 9.

dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró